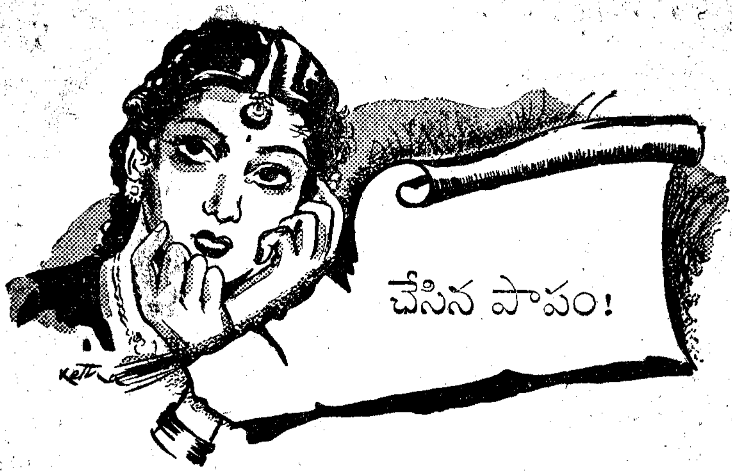

చేసిన పాపం!

రచన:
మొపాసా

అనువాదం:
'ఇంద్రజిత్'

మార్గరెట్ మృత్యుశయ్యమీదవుంది. ఆమె వయస్సు 56 సంవత్సరాలే ఐనా, కనీసం డెబ్భైఐదు సంవత్సరాల దానివలె కనిపిస్తోంది. దగ్గుతెరల్లో మెలికలు తిరుగుతూ, ఎలాగైనా కాస్త వూపిరి పీల్చుకునేందుకు ఆమె విశ్వప్రయత్నం చేస్తోంది. పాలిపోయిన ముఖంలోని ఆమె కళ్ళు ఏదో భయానక దృశ్యాన్ని చూసినట్లుగా కదలిక లేకుండా ఉన్నవి.

ఆమె అక్క - సుజన్నీ ఆమెకన్న 6 సంవత్సరాలు పెద్దది. పొంగిపొరలే దుఃఖంతో చెల్లెలి పక్క మీద కూర్చున్నది. పక్కనేవున్న టేబిల్ మీద రెండు మైనపువొత్తులు వెలుగుతూన్నవి; యీ తతంగమంతా చూస్తే మతబోధకునికి స్వాగత మనిపిస్తుంది.

ఆ గదిలోని వాతావరణం హృదయం ద్రవించేట్లుగా వుంది. ఒక వ్యక్తి తన చివరి వీడ్కోలును తీసుకొని, శాశ్వతంగా కన్నుమూయబోతోంది. పాత గుడ్డలు మూలల్లో దాక్కున్నవి. మందు సీసాలు గదిలో చెల్లాచెదురుగా పడి ఉన్నవి. కుర్చీలు చిందరవందరగా ఎవరికో భయపడిపోయినట్లు పడి ఉన్నవి. మృత్యుదేవత తన విశాల పక్షాలను గదినంతటనూ పరిచి, వేచివున్నట్లే తోస్తుంది.

యీ అక్కచెల్లెళ్ళకథ హృదయ విదారకమైనది. వీరి కథ చాలామందికి తెలుసు; వారికి కన్నీరు తెప్పించింది. పెద్దామె - సుజన్నీ ఒక యువకుని తన నాశనాన్ని కూడా లెక్కచెయ్యకుండా ప్రేమించింది. వారి ప్రణయ ఫలంరూపాన్ని పొందేందుకుముందు, ప్రధానం కూడా జరిగింది. కాని ఆ ప్రియుడు అతాత్తుగా మరణించాడు. సుజన్నీ దుఃఖసముద్రంలో మునిగి, తను జీవితంలో వివాహమాడనని శపథం చేసింది. ఆమె తన వాగ్దానాన్ని చెల్లిం

చింది; జీవితాంతంవరకూ విధవవలెనే దుస్తులు ధరించి, విధవరికాన్ని భరిస్తూ న్నట్లే బతికింది.

ఒకనాటి ఉదయం పన్నెండు వసంతాల్ని మాత్రం ఎరిగిన మార్గరెట్ వొచ్చి, అక్కను కావిలించుకొని ఇలా అంది: 'అక్కా! నీవు సుఖపడటం లేదని నాకెంతో విచారంగావుంది. నేనుమాత్రం నిన్ను ఎప్పటికీ విడవలేను. నీకు తోడునీడగా జీవితమంతా వెళ్ళబుచ్చుతాను. నేనుకూడా జీవితంలో వివాహమాడను.'

చెల్లెలి మాటలతో సుజన్నీ హృదయం ద్రవించింది; చెల్లెలి శపథం మీద ఆమెకు నమ్మకం లేకపోయినా, ఆమె కనబరిచిన ఆపేక్షకు చెల్లెల్ని కావిలించుకుంది. ఏమైనా చెల్లెలుకూడా తన శపథాన్ని కాపాడుకుంది. తల్లిదండ్రులూ, అక్కా ఎంతమంది, ఎంత దూరం బతిమాలినా ఆమె తనకు వరులుగా వొచ్చినవారందర్నీ తిరస్కరించింది. అన్నమాటను నిలబెట్టుకునేందుకు ఆమె అక్కను వొదిలివుండేది కాదు.

★

జీవితమంతా ఆ అక్కచెల్లెళ్లు కలిస్తే వున్నారు. చెట్టాపట్టాలు వేసుకొని విడవకుండా జీవితాన్ని ఉభయులూ పోరాడారు. మార్గరెట్ ఎప్పుడూ కుంగిపోయి, విచారంగా ఉంటూండేది; సుజన్నీకొరకై త్యాగం చేయటం వల్లనేమో చెల్లెలికన్న బాధపడుతూన్నట్లు కనిపించేది. ఆమెమీద కాలం తన ప్రభావాన్ని చాలా ఘోరంగా చూపిందనే చెప్పాలి; అక్కకన్న త్వరలోనే ముసలితనం ఆమెను ఆవరించింది. 30 సం॥ల వయస్సుకే ఆమె వెంట్రుకలు తెల్లబడినవి; ఏదో నిగూఢవ్యాధి ఆమెను తినేస్తోందనిపిస్తుంది. యీ విధంగా ఆమె తన అంత్యస్థితికి వొచ్చింది. గత 24 గంటల్లో ఆమె మాట్లాడిన మాటలు ఇవి: 'నా అంతం దగ్గరపడుతోంది; మతబోధకునికోసం కబురంపు'.

ఆమె వెల్లకిలా పడుకుంది. దగ్గుతెరలతో ఆమె గిలగిలలాడుతోంది. హృదయంలోని భయాన్ని దేన్నో తప్పించుకొని బైటపడేందుకు మాటలు పెదవులదాకా వొచ్చి ఆగిపోతూన్నవి. ఏదో భయం ఆమెను కమ్మింది; ఆమె స్థితి జాలిని కలిగిస్తోంది.

తెరలుతెరలుగా వొచ్చే దుఃఖాన్ని

తాగినవాణ్ని పట్టేందుకు ఏల్ యూనివర్శిటీ శాస్త్రజ్ఞులు ఒకానొక యంత్రాన్ని కనిపెట్టారు. తాగినవాడు, లేదా తాగే అలవాటున్నవాడు, ఒక గాజుగొట్టంలోకి, నోటిద్వారా గాలి వూదాలి. వెంటనే ఆ యంత్రం అతని రక్తంలోవున్న మత్తు పదార్థ శాతాన్ని రికార్డు చేస్తుంది.

ఆపుకోలేక ఆమె అక్క, తలను పక్క మీద వాల్చి 'మార్గరెట్! తల్లీ...!' అని వెక్కి వెక్కి ఏడుస్తోంది.

ఆమె మార్గరెట్‌ను ఎప్పుడూ 'తల్లీ' అనే పిలిచేది; మార్గరెట్ మాత్రం 'అక్కా!' అని పిలిచేది.

మేడమెట్లమీద అడుగుల చప్పుడు వినిపించింది; ముసలి మతబోధకుడు తలుపు తెరుచుకొని ప్రవేశించాడు. అతన్ని చూడగానే మార్గరెట్ ఎలాగో లేచి కూర్చొని, ఏదో గొణుక్కొని, పక్కబట్టల్ని పిచ్చిగా మెలిపెట్ట సాగింది. మత బోధకుడు ఆమె దగ్గరకు వెళ్లి, ఆమె చేతిని ఆప్యాయంగా పట్టుకొని, ఫాలభాగం మీద ముద్దుపెట్టుకుంటూ "అమ్మాయీ! భగవానుడు నిన్ను తప్పక క్షమిస్తాడు. ధైర్యంతో వుండు. నేను సిద్ధంగావున్నాను... మాట్లాడు!" అన్నాడు.

ఆమె ఆపాదమస్తకమూ వొణికింది; ఇందుకు అయిగా మంచమే వూగింది. పూడిపోయిన గొంతును బలవంతాన స్వాధీనంలోకి తెచ్చుకొని "అక్కా! కూర్చొనివిను" అంది.

మతబోధకుడు సుజనీ చేతిని తనచేతిలోకి తీసుకొని, ఆమెను పక్కనే వున్న కుర్చీలో కూర్చోపెట్టాడు. అక్కచెల్లెళ్ల చేతుల్ని తన చేతుల్లోకి తీసుకొని అతను గొణిగాడు: "భగవాన్ యీ అనాథలకు శక్తిని ఇవ్వు; నీ కరుణను వారిమీద ప్రసరించు!"

మార్గరెట్ తనపాపాలను చెప్ప

"రో" యువకుల రోమాన్సు

ఎక్సు వ్యక్తులా
　　సెక్సు సూక్తులు వింటాం
ఆల్ఫా యువతుల
　　వుల్ఫా ప్రణయంకొంటాం
బీటా బాలల
　　వాటా ఎదలు కంటాం
గామా పడతుల
　　ధీమాలన్నీ ఇస్తాం
తీటా చేడెల
　　కోటా బుగ్గలు కరుస్తాం
సిగ్మాయువతుల
　　సిగ్గు మూతలు తీస్తాం
డెల్టా కాంతల
　　అల్కానసుములు పడ్తాం
మ్యూజవరాళ్ళ
　　ప్యూభవనాల్లో ఉంటాం
పై యువకాంతల
　　పై కొట్టి రావాలంటాం
రోయువకులం!
కోరికలన్నీ తీరాలంటాం
షో సరుకులం,
రిహార్సలు వేస్తాం.
రో యువకులం.
రోమాన్సులు మేస్తాం.

—పూర్వాభాద్ర.

ప్రారంభించింది; ఆ మాటలు ఒక్కొక్కటిగా మెల్లిగా దొర్లసాగినవి:

'అక్కా! నన్ను క్షమించు ... నీ క్షమను వేడుకునేందుకు తగిన అవకాశం కోసం జీవితమంతా వేచివున్నాను. అది యీ నాటికి లభించింది.'

సుజనీ కన్నీళ్ళమధ్య 'నేను క్షమించటమేమిటి తల్లీ? నాకోసం నీవు సర్వస్వాన్నీ త్యాగం చేశావు. నీవు దేవకన్యవు!' అంది.

మార్గరెట్ అక్కమాటలకు అడ్డుపడుతూ 'కాదు...నన్ను మాట్లాడనీ. నాకు అడ్డురాకు. అది భయానకమైనదే! చివరిదాకా...జరిగినదంతా... నిజం చెప్పనీ...హెన్రీ...హెన్రీ నీకు జ్ఞాపకమే కదూ?'

సుజనీ ఆశ్చర్యంతో చెల్లెలివంక చూసింది.

'యీ కథంతా వింటేనేకాని నీకు అర్థంకాదు. అప్పుడు నా వయస్సు 12 సంవత్సరాలే...నీకు గుర్తుంది కదూ? నాకు సరైన శిక్షణ లేదు. మనసుకు తోచిందల్లా చేసేదాన్ని. నేను ఎందుకు చెడిపోయినానని నీవు అడగొచ్చు... విను. మొదటి సారి హెన్రీ మన ఇంటికి వొచ్చినప్పుడు గుర్రపుస్వారీకి ఉపయోగపడే బూట్సు వేసుకొచ్చాడు. మెట్లదగ్గర గుర్రందిగి, తన దుస్తుల విషయం క్షమించమన్నాడు. నాన్నగారికి ఏవో వార్తల్ని అతను తీసుకొచ్చాడు...అదంతా నీకు జ్ఞాపకమే కదూ?...ఉస్...మాట్లాడక విను: హెన్రీని చూడగానే నా హృదయం నా స్వాధీనం తప్పిపోయింది. మొదటి చూపులో నే ప్రణయంలో తలక్రిందులుగా పడ్డాను. నాన్నగారితో అతను మాట్లాడుతూన్నంతసేపూ, నేను గదిమూలలో నిలబడి అతన్ని తదేకంగా చూడసాగాను ... పిల్లలు విచిత్రజీవులు... ఒకోసారి భయంకర రూపులు కూడా అవుతుంటారు...ఆనాటినుంచీ అతన్ని గూర్చి ఎన్నో కలలు కంటూండేదాన్ని.

మెట్రోపాలిటన్ జీవిత భీమా కంపెనీవారి అంచనాల ప్రకారం 1953 లో అమెరికాలో జరిగిన వివాహాలసంఖ్య కొద్దిగా తగ్గింది. కారణాలు ఇవి: 1. రెండో ప్రపంచ యుద్ధానంతరం వివాహయోగ్యతగల యువకుల సంఖ్య తగ్గటం. 2. 1930-వ సంవత్సరంలో సంభవించిన ఆర్థిక మాంద్యత కారణంగా ఆ సంవత్సరం శిశు జననాలు చాలా తగ్గినవి. అంటే ఆ సంవత్సరాల్లో పుట్టినవారు, ఇప్పటికి వివాహ వయస్కులు కావటం జరగాలి, అప్పటి తక్కువ సంఖ్యలు 1953 లోని వివాహాల తగ్గుదలకు కారణం.

1952 లో వివాహాల అంచనా 1,000 కి 9.8 ఐతే 1952 లో ఇది 1,000 కి, 9.7 కు దిగింది. ఐతే 1952 లో జరిగిన వివాహాలు 1951లో జరిగిన వాటికన్నా 20,000 అధికం.

'అతను మళ్లీ మళ్లీ రాసాగాడు. చూపుల దాహం తీర్చుకునే దాన్ని; ప్రణయం శరీరాన్ని మించి ఆత్మవరకూ వెళ్లింది. వయస్సుకు తక్కువైనా, వూహలకు పెద్దదాన్నే; అందరూ అనుకున్నంత అమాయకురాల్ని కాదు; చాలా జిత్తుల మారిదాన్ని కూడాను...అతను తరుచు రాసాగాడు. నా ఆలోచనలన్నిటినీ అతనే ఆక్రమించేవాడు. అతని పేరు తలుచుకుంటేనే శరీరం పులకరిస్తూండేది.

"ఆ తరువాత అతను నిన్ను వివాహమాడుతాడని విన్నాను. ఆది నా హృదయాన్ని ముక్కలు ముక్కలు చేసేసింది. మూడు రాత్రులవరకూ నిద్రలేకుండా, తెల్లవార్లూ ఏడుస్తూనే వున్నాను ... అతను ప్రతి మధ్యాహ్నమూ భోజనమయ్యాక వొస్తుండేవాడు...నీకు జ్ఞాపకం వుందికదూ... ఉస్ ... మాట్లాడకు. విను: అతని కోసం నీవు వెన్నరాచిన కేకుల్ని చేసే దానివి; పాలుకాచి సిద్ధంగా వుంచే దానివి; అవి ఎలా తయారు చేసే దానివో నాకుఇప్పటికీ బాగా జ్ఞాపకం. యీనాడు మళ్ళీ వాటిని చేయాలంటే నేను చేయగలను. కేకు కాస్త కొరికి కొంచెం వైన్ తాగి "ఎంత మధురంగా వుంది!" అంటూండేవాడు ... ఎలా అనేవాడో నీకు గుర్తుందికదూ?

'నాలో ద్వేషం...ద్వేషాగ్ని ప్రజ్వరిల్ల సాగింది. నీ వివాహం దగ్గరపడుతోంది; అప్పటికింకా రెండువారాలే వుంది. నాకు పిచ్చెక్కినట్లయింది. అతను నిన్ను ఎన్నటికీ పెళ్ళాడకుండా

నగ్నత్వమూ-అందువల్ల కలిగే కామోద్రేకాన్నిగూర్చి గత 30 సం॥ల క్రితం 10,000 మంది అభిప్రాయాలు సేకరించబడినవి. ఫలితాల్నిబట్టి చూస్తే అర్ధనగ్నత్వం అధికంగా ఆకర్షిస్తుందని తేలింది; ఇది జర్మన్ మనస్తత్వ వేత్తల ఫలితాలు.

కాని అమెరికన్ మనస్తత్వవేత్తల అభిప్రాయం విరుద్ధంగావుంది. అర్ధనగ్నత్వం కన్న నగ్నత్వమే ఎక్కువ ఆకర్షిస్తుందని వారి అభిప్రాయం.

ఇప్పుడు కొత్త సమస్య తయారైంది.

భూగోళశాస్త్రప్రకారం కామోద్రేకాల తత్వాలు మారుతవా? అవి జాతినిబట్టీ, శీతోష్ణాలనుబట్టికూడా ఉంటవా?

గత 30 సం॥లుగా మానవమనస్తత్వం ఏమైనా మారిందా? అందువల్ల మానవులకు అర్ధనగ్నత్వం కన్న, నగ్నత్వమే ఆకర్షణీయమైందా?

మనస్తత్వ వేత్తల మనస్తత్వం మీదనే యీ భేదం వొచ్చిపడిందా? దీనికీ, జనాభాభివృద్ధి కావటానికీ ఏమైనా సంబంధం వుందా?

యీ విషయాలు ఇంకా చర్చించవలసిన అవసరంవుంది.

చేయాలని శపథంచేశాను. నేను పెద్దదాన్నయాక అతను నన్నే పెళ్ళాడాలి. ప్రపంచంలో వేరెవ్వరినీ నేను పెళ్ళాడలేను; ఈ విధంగా ప్రేమించ గలగటం అసంభవం.

'వివాహం ఇంకా పదిరోజులు వుందనగా, ఒక నాటిరాత్రి ఇంటిముందు అతనితో నీవు వెన్నెల్లో పచార్లు చేస్తున్నావు...దూరంగావున్న పైన్ చెట్టు కింద అతను నిన్ను తన చేతుల్లోకి లాక్కున్నాడు. నీవు అదంతా మరిచిపోలేదనుకుంటాను. ఆ సంఘటన అయాక, నీవు వెలవెలబోతూ గదిలోకి వొచ్చావు; నేను చాటుగా అంతా చూస్తూనే వున్నాను. నేను కోపంతో వొణికి పోతున్నాను. ఆ కోపజ్వాలలో మీరిద్దరూ మసికావలసింది. నిన్ను కానీ, వేరెవ్వరిని కానీ అతను వివాహమాడరాదని నేను శపథంచేశాను. అతను నన్ను తప్ప ఇంకెవర్ని వివాహమాడినా, భరించలేను...కాని యీ క్షణంలో అతనంటే నాకు పరమ అసహ్యం కలిగింది.

'నేనేం చేశానో నీకు తెలుసా? విను! తోటమాలి పిచ్చికుక్కల్ని చంపేందుకు మాంసంలో విషం కలపటం చూశాను. ఒక గాజుసీసాను మెత్తగానూరి, ఆ పొడిని మాంసంలో కలుపుతున్నాడు. యీ విధానం నాకు బాగా నచ్చింది. ఒక సీసాను పగలగొట్టి మెత్తగా నూరి వుంచాను. ఆ పొట్లం విప్పితే ఆ గాజుపొడి తళతళా మెరిసేది. మర్నాడు నీవు కేకుల్ని చేశాక, వాటిని జాగర్తగా కత్తితో చీల్చి యీ గాజుపొడివేసి, మళ్ళీ అతికించాను. అతను మూడు కేకుల్ని తిన్నాడు. నేను ఒకటి తిన్నాను. ఇంకా మిగిలిన ఆరింటినీ కొలనులో పారేశాను. మూడురోజులు తర్వాత, కొలనులో యీదే రెండు బాతులూ చచ్చినవి...

'ఇదంతా నీకు జ్ఞాపకమే ననుకుంటాను. నీవు మాట్లాడవొద్దు...నన్ను చెప్పనీ; ఆ కేకుల్ని తిన్నవాళ్ళందరూ చచ్చారు; నేనుమాత్రం చావలేదు, బహుశా మోతాదుసరిపోయివుండదు. ఆనాటినుంచే నా ఆరోగ్యం చెడింది,

బ్రిటన్‌లోని ఆరోగ్య శాఖాధికారులు, భోజనంచేసే పాత్రసామాగ్రుల్లోనూ, ఆహార పదార్థాలు నిలవచేసే పాత్రల్లోనూ కలిపే సీసంపాలు చాలా భాగం తగ్గించాలనే సూచనను చేశారు; యీ సీసంవల్ల ఆరోగ్యం చెడటం చాలా ఎక్కువగా గమనించబడింది.

సీసంవల్ల కలిగే భౌతికలాభాలు ఏమీలేవు. కాని దీనివల్ల శరీరంలోని రక్తం క్రమంగా విషతుల్యం కాగల అపాయంవుంది. చిన్న మోతాదుల్లో, కొంతకాలంగా ఇది ఆరోగ్యాన్ని భంగపరచగలదు. మరీ ముద్రణాలయాల్లోని కంపోజిటర్లు టైపుల్ని నోట్లోపెట్టుకొనే దురలవాటువుంది. ఇందువల్ల వారిరక్తం 'లెడ్ పాయిజన్'కు గురవవొచ్చు. వారీ దురలవాటును వొదిలించుకోవటం అత్యవసరం.

వచ్చిన హెన్రీ విషయంకాదు...కాని ఆనాటినుంచీ పిశాచునివలె నన్ను అతను వెన్నాడుతూనే వున్నాడు.

'అంతే — ఆనాటినుంచీ జీవితం దుర్భరమైంది జీవితంలో నిన్ను విడ నాడ దలచలేదు. యీ సంగతులన్నీ మృత్యుముఖంలో నీకు చెపుదామనుకు న్నాను. నా మనస్సులో యీ దుర్మార్గ మంతా కరుడుకట్టి నన్ను జీవితమంతా బాధిస్తూనేవుంది. అక్కా! అది ఎంత ఘోరమో, ఎంత విషాదమో, ఎంత బాధో చెప్పలేను.

మేల్కొనివున్న ప్రతినిమిషంలోనూ చావబోయ్యే ముందు నీకీ సంగతులన్నీ చెప్పాలనే మాట జ్ఞాపకం చేసుకుంటూ వుండేదాన్ని. చాలాకాలంగా వేచి కూర్చొన్న ఆ సమయం ఇప్పటికి వొచ్చింది ... ఇప్పుడు నా హృదయం తేలికయింది...అక్కా! మాట్లాడకు. నేను నైతికంగా భయపడిపొయ్యాను ...చనిపొయ్యాక అతన్ని చూడటం తటస్థ పడుతుందనుకో...అతన్ని చూడ గలగటం అంటే—దాన్ని నీవు వూహిం చుకోగలవా? నాకు అతన్ని చూసేం దుకు ముఖం చెల్లదు; నాకు ధైర్యంలేదు కూడాను!...ఏమైతేనేం అతన్ని చూడక తప్పదనుకుంటాను...నేను చనిపోబో తున్నాను. అక్కా! నాకు క్షమా భిక్ష ఇవ్వు. నీ క్షమలేనిదే నేను అతన్ని చూడలేను...ఫాదర్! మా అక్కచేత నాకు క్షమ ఇప్పించమని వేడుకుంటు న్నాను. ఆమె క్షమించనిదే నేను చావ లేను!"

భరించలేని నిశ్శబ్దం గదిని ఆవరిం చింది. మార్గరెట్ వూపిరికోసం పెనుగు లాడుతూ, దుప్పటిని మెలిపెడుతోంది.

సుజన్నీ తన ముఖాన్ని అరచేతుల్లో దాచుకొని కదలక మెదలక ఉండి పోయింది. ఎన్నో సంవత్సరాలు తన స్వప్నసుందరిని ప్రేమలో దొర్లి ఉండ వలసింది; ఆ వివాహమే ఐనట్లయితే తనెంత సుఖపడి ఉండేది! జ్ఞాపకం వుంచుకోలేని గతించిన- ఆ రోజుల్ని ఆమె గుర్తుతెచ్చుకునేందుకు ప్రయత్ని స్తోంది. జరిగిపోయిన కాలంలోకి ఆమె మనస్సు వేగంతో వెనక్కు పరుగెత్తు తోంది...అతనినుంచి ఆమె పొందిన అముద్దు! ఆ ఒక్కముద్దు తాలూకు మాధుర్యమే ఇన్నేళ్లపాటూ తనను బతి కించగలిగింది! దాని తాలూకు జ్ఞాప కాన్నే ఆమె హృదయాంతరాళంలో దాచుకొంది...ఆతరువాత- ఏం లేదు- మరెన్నడూ-ఏమీలేదు- అంతే!

మతబోధకుడు లేచి నిలబడి, ఆజ్ఞా పూరిత స్వరంతో 'సుజన్నీ! నీ చెల్లెలు చావబోతోంది' అన్నాడు.

సుజన్నీ కన్నీటితో తడిసిన తన ముఖంనుంచి చేతుల్ని తీసేసింది. చెల్లెల్ని ఆదరణతో, అభిమానంతో, అనురాగంతో కావిలించుకొని ముద్దు పెట్టుకుంది.

'తల్లీ! నిన్ను క్షమించాను; హృదయ పూర్వకంగా క్షమిస్తున్నాను' అందా అక్క!

★